ANUL XVII — Seria II.— No. 34 | 4 PAGINI | 3 lei | C. | Sâmbătă 9 Noembrie 1940

GAZETA SPORTURILOR

Director VIRGIL POPESCU | Subdirector Mircea Pop | Prim Redactor N. Papagheorghe

Telefoane: Direcţia şi Ad-ţia 3.26.69; Secretariat . . 5.91.86; Tipografia . . 3.26.60

ABONAMENTE
1 an . . . . Lei 1000
6 luni . . . . „ 500
3 luni . . . . „ 250

Contestaţia GLORIEI în matchul cu SPORTUL STUDENŢESC a fost respinsă

Câţi jucători au fost suspendaţi pentru lovire şi câţi pentru... provocare

Din partea Comisiunei campionatului naţional primim următoarea Deciziune — luată în şedinţa din ziua de 5 Noembrie 1940 — în legătură cu incidentele din ultima etapă de campionat:

Asupra celor constatate din raportul arbitrului, delegatului federal, precum şi din cele observate de membrii comisiunei aflători pe teren;

Având în vedere că jucătorul Volintir Ioan din gruparea Gloria s'a făcut vinovat de provocare de scandal (recidivă), fapt încadrat şi pedepsit de art. 380 din R. A.;

Având în vedere că jucătorul Igna Petru din gruparea Gloria s'a făcut vinovat de provocare de scandal, fapt încadrat şi pedepsit de art. 376 combinat cu art. 380 din R. A.;

Având în vedere că jucătorul Mladin Eugen din gruparea Gloria s'a făcut vinovat de provocare de scandal fapt încadrat şi pedepsit de art. 380 combinat cu 362 din R. A. (circumstanţe atenuante);

Având în vedere că întreaga echipă a grupării Gloria din Arad a contribuit la menţinerea acestui scandal;

Având în vedere că jucătorul Marinescu Marin din gruparea Sportul Studenţesc s'a făcut vinovat de lovirea adversarului (ripostă) fapt încadrat şi pedepsit de art. 379 din R. A. al. b;

Având în vedere că întreaga echipă a grupării Sportul Studenţesc s'a făcut vinovată de atitudine nesportivă în timpul jocului;

Având în vedere modul în care a fost condus jocul de către d. arbitru Vlahu:

Având în vedere contestaţia grupării Gloria Arad, contestaţie introdusă în legătură cu deciziunea arbitrului;

Că această contestaţie nu poate fi admisă în fond, întrucât în conformitate cu prevederile art. 13 din regulamentul de joc, deciziunile arbitrului sunt inapelabile şi în consecinţă

Dispune:

Pedepseşte jucătorul Volintir Ioan din gruparea Gloria cu ridicarea dreptului de joc pe trei luni;

Pedepseşte jucătorul Igna Petru din gruparea Gloria cu ridicarea dreptului de joc pe două luni.

Pedepseşte jucătorul Mladin Eugen din gruparea Gloria cu ridicarea dreptului de joc pe o lună.

Pedepseşte jucătorul Marinescu Marin din gruparea Sportul Studenţesc cu ridicarea dreptului de joc pe 30 zile.

Pedepseşte jucătorii: Constantinescu Mihail, Beffa Teodor, Mitan Const., Constantinescu Gh., Drăgan Al., Bărbulescu Andrei, Berariu Marius, Mihăilescu Ioan, Ştefănescu Traian şi Popescu Gh. din gruparea Sportul Studenţesc, precum şi jucătorii Gerold Ferdinand, Pintea Pavel, Siclovan Ioan, Micola Ludovic, Lupuţiu Ioan, Pop Aurel, Henegar Ioan şi Mercea Gh., din gruparea Gloria Arad, cu mustrare.

MITAN

Transminte întregul dosar Comisiunei centrale a arbitrilor spre a dispune în legătură cu conducerea jocului.

RESPINGE CA INADMISIBILA CONTESTAŢIA GRUPARII GLORIA DIN ARAD ŞI OMOLOGHEAZA JOCUL CU REZULTATUL DE PE TEREN, 2-1 IN FAVOAREA GRUPARII SPORTUL STUDENŢESC.

Faimosul club atletic S.S.U.E.F. se reînfiinţează

Societatea Studenţilor în Educaţie Fizică a hotărît în şedinţa din 6. XI. 940, reînfiinţarea vestitului club atletic S, S. U. E. F.

Club de mare prestigiu pe atunci când cei care-l compuneau erau Covaci, Herold, Popovici, Lupan, Cialani, şi alte elemente excepţionale ale atletismului românesc, tot aşa astăzi reînfiinţat, cei care îl vor compune sunt atleţi cu nume nu mai puţin sonore.

Printre primii membri legitimaţi vor fi: Coman, Spaniol, Susu, Schelker, Podlaha, Popa, Cîrlig. etc.

In slujba Arhanghelului

Ne amintim astăzi de ziua când Căpitanul, în bezna închisorii Lui nedrepte, a descoperit lumina ceresacă a Arhanghelului, coborîtă dintr'o icoană bătrânesacă pentru a mângâia inimile îndrăgostite de neam şi de destinul lui. Cu spada de Arhanghel, Căpitanul s'a ridicat apoi peste neamurile româneşti să biruie satana ce începuse să ne cotropească. Şi tot aşa precum Arhanghelul Mihail a biruit şi a aruncat în veşnicia întunericului pe cel care, coplesit de bunătatea lui Dumnezeu se ridicase împotriva Lui, Căpitanul a înfrânt pe slujitorii satanei.

Legiunea şi-a legat soarta de numele Arhanghelului ce poartă spada dreptăţii divine, jurând să pedepsească tot ce a fost trădare şi duşmănie împotriva neamului.

In drumul tăiat în veşnicie de cuvântul şi jertfa Căpitanului, Legiunea îşi împlineşte destinul prin pedepsire şi prin zidirea României Legionare.

Stă scris de mâna Căpitanului:

«Primul punct de program legionar: Dacă vă întreabă cineva să-i spuneţi că este: **Jurământul pentru Pedepsire».**

Şi mai departe:

«Acest ceas îl aşteptăm şi răbdăm.

Fără acest **Ceas al Pedepsirii** ***nu este posibilă nici o refacere în această ţară».***

Căpitanul a luat cu Sine, dincolo de viaţa pământească, orice putinţă de smintire a moştenirii lui. Nimeni şi nimic nu-L mai poate deszice.

Duşmăniile ce s'au ridicat haine împotriva Lui, nu au putut atinge forţa de dincolo de veac pe care El a câştigat-o.

Toate puterile răului au căzut fulgerate de spada curăţeniei legionare.

De ziua Arhanghelului şi a Regelui, duşi pe drumul biruinţii de General şi Comandantul Horia Sima, ne legăm în faţa Căpitanului să ne închinăm viaţa pentru învierea României Legionare, întreaga, dreaptă şi creştină, aşa cum ne-o cere El.

GAZETA SPORTURILOR

VENUS şi F. C. RAPID

IŞI DISPUTA AZI PENTRU A PATRA OARA, ONOAREA DE A OBŢINE CUPA ROMANIEI

Un amănunt interesant: până aseară la ora 21, adversarii nu-şi cunoşteau formaţiile exacte

VENUS:

David
Sfera, Negrescu
Brandabura, Fieraru, Lupaş
Ene, Ploeşteanu, Gabor, P. Vâlcov, Iordache

Arbitru: d. Mielu Petrescu.

Jurcă, Dan Gavrilescu, Baratky, Bogdan, Sipoş
Moldoveanu, Răşinaru, Vintilă
Slivăţ, Lengheriu
Sadowsky

F. C. RAPID

Vasta arenă a A. N. E. F.-ului găzdueşte azi la orele 14.30 a patra «bătălie» dintre Venus şi Rapid pentru finala Cupei României.

După trei repetate încercări, cari au însemnat tot atâtea matchuri în care elementul «emoţie» a fost în aceiaşi intensitate cunoscut atât de jucători cât şi de spectatori, după trei rezultate nedecise obţinute cu maximum de eforturi, partida de azi se anunţă la fel de pasionantă: lupta este deschisă ca şi în primul moment, eforturile pentru obţinerea victoriei vor fi mai intense.

Trebuie să se ţină seamă că azi, mai mult decât oricând, elementul «*orgoliu*» intervenind pe lângă toate celelalte, asigură o luptă de zile mari.

S'ar părea că «antecedentele» finalei neterminată în favoarea nici uneia din grupări, după trei jocuri

(Continuare în pag. 4-a)

A luat fiinţă Directoratul sportului universitar

Organizarea a fost încredinţată d-lui dr. Onoriu Cheţeanu un cunoscut amator al sportului universitar

Se va înfiinţa un directorat al sportului secundar

Incă din primele zile după ce a preluat conducerea sportului românesc, camaradul Manole Stroici a trasat în linii mari viitoarea organizare a sportului universitar din ţară, lăsând să se prevadă o serie de reforme menite să schimbe cu totul actuala stare de lucruri în acest domeniu.

Comunicatele ulterioare au adus o serie de precizări cari accentuau importanţa pe care Camaradul Stroici este hotărît s'o acorde sportului universitar care a trăit până azi datorită unor sporadice sforţuri adeseori înfrânte către nobilele lor idealuri de o gamă de greutăţi cari se iveau în calea lor.

Reorganizarea bravei «U» la Sibiu, activitatea neobosită a Politechnicei din Timişoara şi lăudabilele sforţări pe care secţiile sporturilor impropriu numite «minore» le depun zi de zi au determinat pe Camaradul şef al Sportului românesc să purceadă neîntârzizt la reformele anunţate.

O conducere a sportului universitar

Pentru atingerea scopului propus, Şeful sportului românesc a hotărît înfiinţarea unui for conducător al Sportului universitar din România. IN POSTUL DE CONDUCATOR AL SPORTULUI UNIVERSITAR IN CURSUL ZILEI DE ERI A FOST NUMIT D. DR. ONORIU CHEŢEANU.

Calitatea pe care noul oficial o deţine azi este aceea de ***Director în organizarea Sportului românesc, cu delegaţia de a conduce Sportul universitar.***

Cu alte cuvinte, este vorba de înfiinţarea unui nou Directorat Sportiv care va gira cu seriozitate şi cu competenţa viitoarea organizare şi activitate a grupărilor sportive universitare.

Cine este noul conducător al sportului universitar

D. dr. Onoriu Cheţeanu, Directorul sportului universitar este una din figurile cunoscute ale sportului românesc; licenţiat al Academiei de Educaţie Fizică din Berlin, cunoscător temeinic al mai multor ramuri sportive ca unul ce a practicat efectiv mai multe sporturi, d. dr. Onoriu Cheţeanu a condus până la dureroasa deslipire de noi a unei părţi din Ardeal, activitatea sportivă universitară din Cluj. Şi aceasta este un gir în plus dacă se ţine seama de faptul că la Cluj, sportul universitar a fost totdeauna în floare.

Tânăr, — noul Director al sportului universitar are abia 34 ani — d. dr. Cheţeanu va fi una din tinerele energii creatoare ale sportului românesc care va asigura nouii organizări a sportului, roade din cele mai frumoase.

D. Viorel Trifa, Preşedintele U. N. S. C. R. şi-a dat asentimentul pentru numirea d-lui dr. Cheţeanu în noua demnitate.

Intrucât, în noua organizare, sportul tinde să devină un mijloc de educaţie şi de întărire a tinerelor vlăstare şi nu o sursă de câştiguri materiale aşa cum a fost până acum, de bună măsură, în rândurile elevilor şcoalelor secundare sportive îşi găseşte azi foarte mulţi adepţi. Eliminând vechile concepţii cari au împiedicat în trecut desvoltarea sportului şcolar, PROFESORII AU ADERAT DE CURAND LA NOUA MIŞCARE SPORTIVA A ELEVILOR ŞI ACTIVITATEA DIN ULTIMA VREME DOVEDEŞTE CA SPORTUL ŞCOLAR A PRINS NOUI AVANTURI.

Iată motivele pentru care se pare că SE REFLECTEAZA LA CREIAREA UNUI NOU DIRECTORAT menit să asigure buna desvoltare a sportului din şcoalele secundare.

Internaţionalul de hockey Paul ANASTASIU e arian şi cetăţean român

El şi-a dovedit originea cu acte

INŞTIINŢARE

Sesizat de unele svonuri precum şi de afirmaţiuni care păreau a fi serioase, Directorul Sporturilor de iarnă a cerut jucătorului Paul Anastasiu să-şi dovedească originea etnică.

Jucătorul Paul Anastasiu a putut dovedi prin acte origina sa ariană precum şi cetăţenia română

DIRECTORUL SPORTURILOR DE IARNA
VIRGIL POPESCU

Convocarea foştilor conducători ai Federaţiei de patinaj

Pentru a putea păşi la organizarea temeinică a patinajului, Directorul Sporturilor de iarnă convoacă pe foştii conducători ai fostei federaţii de patinaj pentru Luni 11 Noembrie a. c., ora 19, la sediul din str. I. L. Caragiale 13, când se va proceda la predarea şi primirea scriptelor şi bunurilor.

Sunt rugaţi să vină şi foştii conducători ai unităţilor în subordine aflaţi în Bucureşti.

Directorul Sporturilor de iarnă
VIRGIL POPESCU

UMBERTO LANCIA îşi povesteşte matchul vieţii

BALZAC a fost învins...

Un match disputat sub impresia unei garoafe-ce a fost trasplantată pe fruntea adversarului

Când, prin 1922, făceam box prin curtea caselor părinteşti, din cartierul Banu Manta, împreună cu fratele meu Costică, n'aş fi putut vede că acest sport, pe atunci aproape necunoscut, îmi va aduce mai târziu, atâtea satisfacţii şi — mai ales — atâţia bani.

Mă «băteam» cu Costică, în toată puterea cuvântului — sub motiv că... facem box — şi nu rareori trebuia să intervină cei din casă, pentru a ne despărţi.

Şi eu, şi el, aveam acelaş gând: să devenim boxeuri.

Că eu am reuşit să-mi îndeplinesc visul, iar el nu, asta e altceva. Cert este că atunci când am obţinut prima victorie în ring, Costică Lancia se umfla în pene mai mult decât mine. Zicea că... el mă învăţase box. Iar când am câştigat primii bani, din box în puterea considerentului de mai sus, tot el mi i-a mâncat jumătate. Era o puşlama, băiatul ăsta, dar poate graţie lui şi mai ales ambiţiei pe care o avea, am devenit boxeurul pe care mulţi l-au aplaudat şi sărbătorit acum 10—13 ani, în imensitatea Arenelor Romane, sau sub cupola bătrânului «Sidoli».

Să nu vă mire că în loc de «matchul vieţei mele», vă vorbesc de fratele meu, dar e bine să-l cunoaşteţi, căci îi veţi găsi numele în cursul povestirei de mai jos.

Glorie în anul de debut

Vara lui 1928, a fost una din cele mai bogate în manifestări pugilistice.

In fiecare Sâmbătă şi Duminecă aveau loc la «Arenele Romane» reuniuni internaţionale de box în cadrul cărora boxau diferiţi boxeuri străini, cari veneau aci, pentru un match, două sau chiar pentru întreg sezonul.

Era spre sfârşitul lui Iunie şi eu reuşisem să mă lansez, prin trei victorii covnsecutive, cari îmi aduseseră o mulţime de bani şi angajamente.

Inutil să vă mai spun, că iubitul meu frate îşi tipărise cărţi de vizită unde, sub nume, menţionase:

UMBERTO LANCIA

«Manager al boxeurului internaţional Umberto Lancia».

Cât despre mine, eram fericit. Aveam bani prea mulţi, pentru a mă mai ocupa de altceva, decât de box, şi eram o mândrie când îmi admiram poza prin ziare. Eram de asemenea primit cu multă plăcere în orice cerc intelectual şi dacă mă aflam la vreo petrecere, eram atenţia tuturor celor prezenţi. Pentru cei cari ar găsi că exagerez, ... spune că pe atunci footbalul era un sport oarecare şi că boxul cucerise massele, mai mult decât a cucerit astăzi, sportul cu balonul rotund.

Ceeace, însă, nu ştia nimeni — şi nici Costică — era faptul că primeam, pe adresa sălei unde mă antrenam, o mulţime de scrisori dela admiratori şi — mai ales — admiratoare.

Şi de multe ori, sub un pretext oarecare, scăpam de sub supravegherea ferocelui meu «manager» şi mă duceam la câte un rendez-vous, de unde mă reîntorceam vesel sau desamăgit, după cum era cazul.

UN MATCH NOU

In acest timp primesc un nou angajament. Urma să boxez în seara de 25 Iunie, la Arene, cu fostul campion european francezul BILLY BALZAC. Când organizatorul mi-a prezentat palmaresul viitorului meu adversar am rămas năucit. Printre învinşii lui, se găseau nume de rezonanţă mondială oameni despre cari citisem o mulţime de lucruri şi pe care îi admiram. Şi cu învingătorul acestor «idoli», urma să boxez eu...

Nu ştiam dacă trebue să semnez sau nu, contractul, dar un ghiont primit pe ascuns dela Costică, m'a... decis. Am semnat.

ŞI O SCRISOARE

In aceeaş seară, însă, am primit o scrisoare. Era dela o admiratoare şi era scrisă altfel decât celelalte.

Imi scria anonima mea corespondentă, că mă admiră demult... că n'a îndrăznit să-mi scrie până acum... Că nici nu-mi cere nimic..., nici o fotografie... nici un bilet de favoare... Că asistă la fiecare match al meu împreună cu părinţii ei. Oameni de bună condiţie socială. Şi că, totuşi, e o ingrată, fiindcă tot îmi cere ceva. Şi anume: să mă gândesc câteodată că am o admiratoare. Una care îmi doreşte numai succes şi pe care n'am s'o cunosc niciodată...

Şi din plic emana un parfum de garoafe...

Nu ştiu dece, dar în seara aceea m'am antrenat fără prea multă tragere de inimă... Eram gânditor...

„Curaj şi succes"

A doua zi a apărut în ziare, programul galei. Despre Balzac se spuneau numai lucruri bune, dar nici la adresa mea laudele nu erau precupeţite.

Chiar din prima zi, locaţiunea biletelor a mers mai mult decât admirabil, mai ales că în cadrul galei în care boxam cu Balzac, mai erau programaţi negrul Soya, Agarici, Bujor Ionescu, Keppel, Garzena, etc.

Seara am primit un plic mic. Il lăsase un şofeur «în livrea» la sală. Aşa mi se spusese.

In plic am găsit o carte de vizită albă, netipărită, pe care scria: «*curaj şi succes. Boxează frumos. Voiu fi şi eu la gală. Poate o să mă vezi. Port o garoafă roşie la butonieră*».

Şi din pliculeţul acela, emana acelaş parfum de garoafe...

Zile de antrenament şi frământări

In zilele ce au urmat, antrenamentul meu n'a încetat o clipă. Dar, cât mă frământam!... Cât de mult doream să aflu cine e ea!... Cu câtă nerăbdare aşteptam o nouă scrisoare din partea nouei mele corespondente!...

Dar n'am mai primit nimic.

Costică mă vedea îngândurat şi credea că acest fapt se datoreşte... faimei viitorului meu adversar. Deaceea căuta să mă încurajeze, pe cât îi era în putinţă...

Iar ziarele, pesimiste în privinţa rezultatului pe care-l voiu scoate, scriau: «*Balzac va da Sâmbătă o lecţie de technică superioară, de pe urma căreia boxeurii români nu vor avea decât de câştigat*»

Eram considerat, deci, o victimă sigură, a francezului.

Faţă în faţă cu Balzac

Seara matchului a sosit..

Mi-o reamintesc perfect. Parcă a fost ieri...

Stam culcat în cabină şi ascultam vuietul arenei... Simţeam bătăile inimei şi nu ştiam dece eram emoţionat... Din pricina unui faimos

(Continuare în pag. 4-a)